

Книгата на Даниил — сто и десет

Тройният съюз на Рим: разкриване на пророческото значение на тръбите в Откровение

Jeff Pippenger

2024-03-01

Ислямът на първото и второто „горко“ от девета глава на Откровение представляваше съда, който бе докаран върху Рим. Уилям Милър бе нарекъл тръбите „особените съдби“, които бяха докарани върху Рим, но Милър не можеше да види съвременния Рим като тройния съюз, който води света към Армагедон. Урия Смит призна, че тръбите представляват Божия съд върху Рим и че петата и шестата тръба (първото и второто „горко“) бяха съдби върху Католическата църква.

„За изложение на тази тръба отново ще се позовем на писанията на г-н Кийт. Този автор с основание казва: „Едва ли има толкова единодушно съгласие между тълкувателите относно която и да било друга част от Апокалипсиса, както относно прилагането на петата и шестата тръба, или първото и второто горко, към сарацините и турците. Това е толкова очевидно, че едва ли може да бъде неразбрано. Вместо по един или два стиха, определящи всяка от тях, цялата девета глава на Откровението, в равни части, е заета с описание и на двете.“

„Римската империя запада, както и възникна — чрез завоевание; но сарацините и турците бяха оръдията, чрез които една лъжлива религия се превърна в бич за една отстъпила църква; и затова, вместо петата и шестата тръба, подобно на предишните, да бъдат обозначени само с това име, те са наречени скърби.“ Uriah Smith, Daniel and Revelation, 495.

Това, което Милър и Смит не разпознаха относно тръбите като Божий съд над Рим, беше, че тези съдби бяха предизвикани чрез налагането на поклонението на слънцето. През 321 година Константин издаде първия неделен закон, а девет години по-късно премести столицата от града Рим в града Константинопол, като по този начин започна процеса на разпадане на Римската империя. В единадесета глава на Даниил езическият Рим трябваше да владее върховно за едно „време“, което представляваше триста и шестдесетте години — от битката при Ациум, в 31 година пр. Хр., до 330 година, когато Константин раздели царството на Запад и Изток.

Той ще навлезе мирно дори в най-плодородните места на областта; и ще извърши онова, което не са извършили нито бащите му, нито бащите на бащите му; ще разпръсне между тях плячка, користи и богатства; да, и ще крои замислите си против крепостите, но само за известно време. Даниил 11:24.

През тези триста и шестдесет години Римската империя по същество беше непобедима, но щом столицата бе преместена на Изток, способността да се управлява такава огромна

империя вече не беше възможна. Константин се опита да запази властта, като раздели царството между тримата си синове, но това само ускори разпадането на някогашната империя.

Когато папството зае земния престол в 538 година, на Третия Орлеански събор бе приет неделен закон. Така в 606 година Мохамед започна своето пророческо служение и символично представи тръбата, която щеше да бъде онова, което историците определят като „бич за отстъпническа църква“. Историята на първото и второто горко, започваща със служението на Мохамед в 606 година, завърши на 22 октомври 1844 година, когато затръби седмата тръба.

Второто горко премина; и, ето, третото горко иде скоро. И седмият ангел затръби; и настана силен глас на небето, който казваше: Царствата на този свят станаха царства на нашия Господ и на Неговия Христос; и Той ще царува до вечни векове. Откровение 11:14, 15.

През историята на първите две Горко, Константинопол, столицата на източния Рим, бе завладян през 1453 г., а папският Рим на запад получи смъртоносна си рана през 1798 г. „Бичът на една отстъпническа църква“ бе повалил както гражданския, така и религиозния Рим. Тройният съюз на съвременния Рим се осъществява при скоро предстоящия неделен закон в Съединените щати.

„Протестантите в Съединените щати ще бъдат първи в протягането на ръцете си през бездната, за да хванат ръката на спиритизма; те ще се пресегнат над пропастта, за да се ръкуват с римската власт; и под влиянието на този троен съюз тази страна ще последва стъпките на Рим, потъпквайки правата на съвестта.“ Великата борба, 588.

В онова време ислямът на третото „Горко“ ще извърши Божия съд над Съвременния Рим поради налагането от негова страна на неделното богослужение, както Той постъпи с езическия Рим и с папския Рим. Срещу езическия Рим Той употреби първите четири тръби, за да сложи край на римското владичество в столицата на западния Рим до 476 година, защото след 476 година нито един владетел на града не беше от римски произход. До 1453 година петата тръба на исляма сложи край на римското владичество над източния Рим. До 1798 година папското владичество над бившето десетократно разделение на народите на Европа беше доведено до край в историята на шестата тръба на исляма. Погиването на гражданското царство на Рим — както на западното, така и на източното — и на религиозното царство на Рим бе причинено вследствие на налагането на езическото поклонение на слънцето.

„Народът на Съединените щати е бил благодетелстван народ; но когато той ограничи религиозната свобода, изостави протестантизма и окаже подкрепа на папството, мярката на вината му ще се изпълни и „национално отстъпление“ ще бъде записано в небесните книги. Резултатът от това отстъпление ще бъде национална гибел.“ Review and Herald, 2 май 1893 г.

Тройното приложение на пророчеството установява характера на окончателното изпълнение на пророчеството въз основа на характеристиките на първите две изпълнения. На 11 септември 2001 г. третото Горко настъпи в историята. То първоначално бе настъпило на 22 октомври 1844 г., защото третото Горко е седмата тръба, а тази тръба започна да звучи по онова време. Но както при древния Израил, така и съвременният Израил избра бунта и предизвика период на скитане в пустинята, вместо да завърши делото. Поради това времето на запечатването на третия ангел бе отложено, докато не започна отново на 11 септември 2001 г.

„В продължение на четиридесет години неверието, ропотът и бунтът не допуснаха древния Израил в ханаанската земя. Същите грехове са забавили влизането на съвременния Израил в небесния Ханаан. И в двата случая не Божиите обещания са били причината. Именно неверието, светскостта, непосвещението и раздорите сред изповядващия се за Господен народ са ни задържали в този свят на грях и скръб толкова много години.“ Selected Messages, book 2, 69.

Бог не се променя и Той съди според наличната светлина. Съвременният Израил имаше повече налична светлина, отколкото древният Израил, и ние сме уведомени, че „същите грехове са забавили влизането на съвременния Израил в небесния Ханаан“. Ако съвременният Израил беше държан отговорен само за светлината, за която древният Израил беше държан отговорен, това би било достатъчно, но те имаха повече светлина. Следователно, ако именно „същите грехове“ причиниха „древният Израил“ да странства в пустинята „четиридесет години“, тогава не само че съвременният Израил беше прогонен в „пустинята“ при бунта от 1863 година, но също така съвсем сигурно му беше отредено да умре там. Техните „грехове“ са забавили делото на третия ангел до днес.

„Ангелът каза: „Третият ангел ги връзва, или ги запечатва, на снопове за небесната житница.“ Тази малка група изглеждаше изтерзана, сякаш бе преминала през тежки изпитания и борби. И изглеждаше, като че ли слънцето току-що бе изгряло иззад облак и бе огряло лицата им, правейки ги да изглеждат тържествуващи, сякаш победите им бяха почти извоювани.“ Ранни писания, 88.

Същите грехове, които прогониха древния Израил, за да умре в пустинята, са забавили делото на третия ангел, който дойде на 22 октомври 1844 г.

„След като Исус отвори вратата на пресвятото място, се видя светлината на съботата и Божият народ бе изпитан, както в древността бяха изпитани израиелите чеда, за да се види дали ще пазят Божия закон. Видях третия ангел да сочи нагоре, показвайки на разочарованите пътя към пресвятото място на небесното светилище. Когато чрез вяра влизат в пресвятото място, те намират Исус и надеждата и радостта отново бликват. Видях ги да гледат назад, да преглеждат миналото — от прогласяването на второто пришествие на Исус, през преживяното от тях, до изтичането на времето през 1844 година. Те виждат, че тяхното разочарование е обяснено, и радост и увереност отново ги оживяват. Третият ангел е озарил миналото, настоящето и бъдещето, и те знаят, че Бог наистина ги е водил чрез Своя тайнствен промисъл.“ Ранни писания, 254.

Третият ангел е ангелът на запечатването и той дойде на 22 октомври 1844 г., но неговото дело бе забавено поради същите грехове, които причиниха на древния Израил да измре в пустинята. Забавянето, причинено от бунта през 1863 г., бе забавяне на делото на третия ангел, и следователно запечатването е било възпрепятствано и забавено повече от сто години.

„[Числа 32:6–15, цитирано.] Господ Бог е ревнив Бог, но Той дълго търпи греховете и престъпленията на Своя народ в това поколение. Ако Божият народ бе ходил по Неговия съвет, Божието дело щеше да е напреднало, вестите на истината щяха да бъдат занесени на всички люде, които живеят по лицето на цялата земя. Ако Божият народ бе Му повярвал и бе изпълнител на Неговото слово, ако бе пазил Неговите заповеди, ангелът не би дошъл да лети през небето с вестта към четирите ангела, които трябваше да пуснат ветровете, за да духат върху земята, като викаше: Задръжте, задръжте четирите ветрове, да не духат върху земята, докато не запечатам Божиите слуги на челата им. Но понеже народът е непокорен, неблагодарен, невят, както бе древният Израил, времето се продължава, за да могат всички да чуят последната вест на милост, прогласявана със силен глас. Господното дело е било възпрепятствано, времето на запечатването е забавено. Мнозина не са чули истината. Но Господ ще им даде възможност да я чуят и да се обърнат, и великото Божие дело ще напредва.“ Manuscript Releases, том 15, 292.

На 11 септември 2001 г. третият ангел пристигна отново и времето на запечатването, което бе забавено след бунта от 1863 г., започна отново. Това беше идването на исляма от третото горко, което е и седмата тръба, отбелязваща началото на времето на запечатването. Времето на запечатването започна с идването на третия ангел на 22 октомври 1844 г., когато седмата тръба започна да звучи, но тази тръба бе възпрепятствана и забавена.

И ангелът, когото видях да стои върху морето и върху земята, вдигна ръката си към небето и се закле в Този, Който живее до вечни векове, Който създаде небето и онова, което е в него, и земята, и онова, което е на нея, и морето, и онова, което е в него, че време вече няма да има; но в дните, когато седмият ангел ще прогласи с тръбата си, когато започне да тръби, ще се изпълни тайната на Бога, както Той я е благовестил на Своите слуги, пророците. Откровение 10:5–7.

„Гласът“ на седмия ангел е гласът на ангела от осемнадесета глава на Откровението, който слезе, когато големите сгради на град Ню Йорк бяха съборени.

И след това видях друг ангел да слиза от небето, облечен с голяма власт; и земята се озари от неговата слава. И той извика мощно със силен глас, казвайки: Падна, падна великият Вавилон и стана обиталище на демони, свърталище на всеки нечист дух и клетка на всяка нечиста и омразна птица. Защото всички народи пиха от виното на яростта на нейното блудство, и земните царе блудстваха с нея, и земните търговци забогатяха от изобилието на нейния разкош. Откровение 18:1–3.

„Гласът“ на могъщия ангел, който слиза, заповядва на ангелите да задържат четирите ветрове, които са представени като „разярен кон“, стремящ се да се изтръгне и да донесе смърт и разрушение по пътя си.

„Божии ангели изпълняват Неговата воля, задържайки ветровете на земята, за да не духат ветровете нито по земята, нито по морето, нито върху което и да било дърво, докато Божии слуги не бъдат запечатани на челата си. Могъщият ангел се вижда да възлиза от изток (или от изгрева на слънцето). Този най-могъщ от ангелите има в ръката си печата на живия Бог, или на Онзи, Който единствен може да дава живот, Който може да начертае върху челата белега или надписа на онези, на които ще бъде дарено безсмъртие, вечен живот. Именно гласът на този най-висш ангел имаше властта да заповяда на четирите ангела да държат под контрол четирите ветрове, докато това дело не бъде извършено и докато той не даде повелята те да бъдат пуснати.“ Свидетелства към проповедниците, 445.

Ангелът, който заповядва на четирите ангела да задържат ветровете, е ангелът от осемнадесетата глава на Откровение, който озарява земята със Своята слава, и неговият „силен глас“ е гласът на седмия ангел.

„И какво представяне е дадено в Откровение 7 за нашето размишление, утеха и насърчение! На четиримата ангели е възложено да извършат дело върху земята. Но Един, Който изкупи света, като даде Себе Си за негов откуп, има избран малък брой. Кои са те? Онези, които пазят всички Божии заповеди и имат вярата на Исус.

„Вниманието на Йоан бе насочено към друга сцена: „И видях друг ангел, възлизащ от изток, който имаше печата на живия Бог“ (Откровение 7:2). Кой е Този? Ангелът на завета. Той идва от изгрева на слънцето. Той е Изтокът от висините. Той е Светлината на света. „В Него беше животът; и животът беше светлината на човеците“ (Йоан 1:4). Това е Онзи, Когато Исая описва: „Защото ни се роди Дете, Син ни се даде; и управлението ще бъде на рамото Му; и името Му ще бъде: Чуден, Съветник, Бог могъщ, Отец на вечността, Княз на мира“ (Исая 9:6). Той извика като Един, Който имаше върховна власт над небесните ангелски множества, към онези, „на които бе дадено да повредят земята и морето“, казвайки: „Не повреждайте нито земята, нито морето, нито дърветата, докле не запечатате слугите на нашия Бог по челата им“ (Откровение 7:2, 3).“

„Тук божественото и човешкото са съединени. На четиримата ангели е дадена заповед да възпират четирите ветрове, докато не получат Неговия призив. Прочетете цялата глава. Викът: „Не повреждайте“ е изречен от Възстановителя, Изкупителя.

„Съдът и гневът трябваше да бъдат възпирани само за малко време, докато бъде извършена една определена работа. Вестта, последната вест на предупреждение и милост, е била забавена в извършването на своето дело поради себелюбивата любов към парите, себелюбивата любов към удобството и непригодността на човека да извърши дело, което трябва да бъде извършено. Ангелът, който трябва да освети земята със Своята слава, е чакал човешки оръдия, чрез които светлината на небето би могла да сияе, и така те да сътрудничат за предаването, в нейната свята, тържествена важност, на вестта, която трябва да реши съдбата на света.“ Manuscript Releases, volume 15, 222.

Третият ангел, който е Христос, е също и ангелът на запечатването, Който дойде на 22 октомври 1844 г., но поради непослушанието на Божия народ Неговото дело по

запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди бе забавено до 11 септември 2001 г. Тогава ислямът на третото „горко“ събори великите сгради на Ню Йорк и процесът на запечатване започна. В този момент народите се „разгневиха, но бяха възпирани“. Първият глас от осемнадесета глава на Откровение е гласът, който заповядва на четирите ангела да възпират, докато Божият народ бъде запечатан.

Исус винаги илюстрира края чрез началото, и на 26 февруари 1993 г. ислямът на третото Горко взриви камион-бомба в подземния паркинг на Северната кула на Световния търговски център. Експлозията причини значителни щети на сградата, като уби шестима души и рани над хиляда други. Макар че нападението не събори кулите, то беше значим акт на тероризъм на територията на Съединените щати и предвеща събитията от 11 септември 2001 г.

Времето на запечатването започна на 11 септември 2001 г., но то включваше и едно предизвестие осем години по-рано. Ислямското нападение срещу Израел на 7 октомври 2023 г. е предизвестие за края на времето на запечатването. Пророческите характеристики на третото „горко“ бяха установени чрез пророческите характеристики на първите две „горко“. В началните стихове на девета глава от Откровение е онагледено запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди.

Ще разгледаме този въпрос в следващата статия.

„Ако предстоят такива сцени, такива страшни съдби над един виновен свят, къде ще бъде прибежището за Божия народ? Как ще бъдат защитени, докато премине негодуванието? Йоан вижда природните стихии — земетресение, буря и политически борби — представени като държани от четири ангела. Тези ветрове са под контрол, докато Бог не даде думата да бъдат пуснати. В това е безопасността на Божията църква. Божиите ангели изпълняват Неговите повели, възпирайки земните ветрове, за да не духат ветровете нито по земята, нито по морето, нито върху някое дърво, докато слугите на Бога не бъдат запечатани на челата си. Вижда се могъщият ангел, който възлиза от изток (или от изгрева на слънцето). Този най-могъщ от ангелите държи в ръката си печата на живия Бог, или на Този, Който единствен може да даде живот, Който може да напише върху челата знака или надписа на онези, на които ще бъде дарено безсмъртие, вечен живот. Именно гласът на този най-висш ангел имаше власт да заповяда на четирите ангела да държат в задръжка четирите ветрове, докато това дело бъде извършено и докато той даде повелята да ги пуснат.“

„Онези, които побеждават света, плътта и дявола, ще бъдат предпочетените, които ще получат печата на живия Бог. Онези, чиито ръце не са чисти, чиито сърца не са чисти, няма да имат печата на живия Бог. Онези, които замислят грях и го вършат, ще бъдат отминати. Само онези, които в отношението си пред Бога заемат положението на каещи се и изповядващи греховете си в великия противоположен Ден на умилованието, ще бъдат признати и отбелязани като достойни за Божията закрила. Имената на онези, които твърдо гледат, чакат и бдят за явяването на своя Спасител — по-усърдно и по-жадно, отколкото онези, които очакват утрото — ще бъдат причислени към

запечатаните. Онези, върху чиито души проблясва цялата светлина на истината, и които би трябвало да имат дела, съответстващи на изповядваната от тях вяра, но биват примамени от греха, издигайки идоли в сърцата си, покварявайки душите си пред Бога и осквернявайки онези, които се съединяват с тях в греха, ще имат имената си изтрети от книгата на живота и ще бъдат оставени в среднощна тъмнина, без масло в съдовете си с лампите си. „А за вас, които се боите от Моето име, ще изгрее Слънцето на правдата с изцеление в крилете Си.“

„Това запечатване на Божиите слуги е същото, което бе показано на Езекиил във видение. И Йоан беше свидетел на това най-поразително откровение. Той видя морето и вълните, които ревяха, и човешките сърца, примиращи от страх. Видя земята разтърсена и планините повлечени в средата на морето (което буквално се извършва), водите му — ревящи и бушуващи, и планините — тресящи се от надигането му. Бяха му показани язви, мор, глад и смърт, изпълняващи своята страшна мисия.“ Свидетелства към проповедниците, 445.